

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/682/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812212836
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8812212836.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a.s., Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469, zast. JUDr. Oliverom Balážom, advokátom so sídlom Zámocká 10, 811 01 Bratislava proti žalovanému: L. T., O.. XX.X.XXXX, V. XXX XX M. XX, t.č. pobyt neznámy, zast. opatrovníčkou B. F., súdnou tajomníčku Okresného súdu Humenné, za účasti vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane žalovaného: 1. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, 909 01 Skalica, IČO: 42 264 154, zastúpený JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, IČO: 42 185 726, vedľajšieho účastníka v 2. rade na strane žalovaného: 2. Perssec, o. z., Zelinárska 2, 821 01 Bratislava - Ružinov, IČO: 42 270 511, zastúpený predsedom združenia U. Y.U., Š. XXX/XX, XXX XX F. Z., o zaplatenie 414,62 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

Súd z a v ä z u j e žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade na strane žalovaného trovy konania vo výške vo výške 75,20 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade na strane žalovaného sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 414,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z čiastky 414,62 eur od 12.12.2010 až do zaplatenia a trov konania. Zároveň v žalobe uviedol aj eventuálny petit, ktorým sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 165,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z čiastky 165,67 eur od 12.11.2009 až do zaplatenia z titulu neuhradenej faktúry a náhrady škody vo výške 229,80 eur a trov konania.

Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalobca je univerzálnym právnym nástupcom spoločnosti T- Mobile Slovensko, a.s. ktorá bola zrušená bez likvidácie a dobrovoľne vymazaná z obchodného registra. Medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 30.09.2009 uzavretá Zmluva o pripojení č. 3382125 (ďalej len „Zmluva“) na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá užívateľská SIM karta s prideleným telefónnym číslom. K tejto Zmluve bol dňa 30.09.2009 uzavretý Dodatok „20+20 Viac“, na základe ktorého si žalovaný dohodol balík služieb „20+20 Viac“, (s cenou služieb 6,60 eur/mesiac), ktorý obsahoval aj zľavnený mobilný telefón (za 1,00 eur,) značky Samsung C3050, ktorý mal hodnotu 79,- €. Dodatkom „20+20

\ Viac" sa žalovaný okrem iného zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a počas nej si riadne a včas plniť zmluvné povinnosti. Pre prípad porušenia zmluvných povinností s následkom odstúpenia od zmluvy bola v Dodatku dojednaná zmluvná pokuta vo výške 248,95 eur. V článku 12 Všeobecných podmienok je odkaz na výšku úroku z omeškania v zmysle platnej zákonnej úpravy. Závazkové vzťahy sa spravujú Občianskym zákonníkom, okrem práv a povinností výslovne upravených zákonom číslo 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Žalovaný prevzal ako neoddeliteľnú súčasť Zmluvy Všeobecné podmienky poskytovania verejnej mobilnej telefónnej služby spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. (v ďalšom texte len „Všeobecné podmienky“) a cenník služieb, s ktorými sa žalovaný oboznámil pri uzavieraní Zmluvy a Dodatku a ktoré sa zaviazal dodržiavať. Žalobca vystavil žalovanému dňa 06.10.2009 zálohovú faktúru č. 911137693 na sumu 115,- eur, ktorá bola splatná 09.10.2009, v súlade s čl. 4, ods. 4.2 písm. d) Všeobecných podmienok. Nakoľko žalovaný túto zálohovú faktúru neuhradil v stanovenej lehote, žalobca v súlade s Čl. 15, ods. 15.10 písm. d) Všeobecných podmienok odstúpil od Zmluvy o pripojení a vyúčtoval zmluvnú pokutu. Žalobcovi vznikla voči žalovanému peňažná pohľadávka v žalovanej výške, ktorú žalovaný doposiaľ neuhradil napriek viacerým výzvam (najmä telefonické výzvy, upomienky zasielané formou SMS správ a písomný pokus o zmier). Žalovaná čiastka predstavuje poplatky za hovorné, ostatné telekomunikačné služby a zmluvnú pokutu. Úrok z omeškania si žalobca uplatňuje od 12.12.2010, čo je deň nasledujúci po dni splatnosti ostatnej faktúry. Žalovaná čiastka pozostáva z neuhradených faktúr č. 7910145472 znejúcej na sumu 165,67 eur a č. 7011169669 znejúcej na sumu 248,95 eur. Pokusom o zmier zo dňa 30.11.2009 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy s poskytnutím dodatočnej lehoty na plnenie do 12.12.2009 s upozornením, že po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty žalobca vyúčtuje dojednanú zmluvnú pokutu. Dlžná suma nebola uhradená. Žalovaný si neplnil svoje zmluvne dohodnuté povinnosti, keď neuhradil zálohovú faktúru a faktúru za poskytnuté služby, ako sa zaviazal v Zmluve. Žalovaný svojím konaním zapríčinil odstúpenie žalobcu od Zmluvy č. 3382125, pričom žalobcovi spôsobil vznik pohľadávky v celkovej hodnote 414,62 € (titulom nezaplatených faktúr za poskytnuté služby 165,67 eur a za zmluvnú pokutu 248,95 eur). Žalovaný nedodrжал dojednanú dobu zmluvnej viazanosti o 23 mesiacov, čím spôsobil žalobcovi výpadok tržieb vo výške 151,80 eur (23 x 6,60 eur) a ujmu 78,00 eur za poskytnutú zľavu na mobilný telefón. V čase uplatnenia nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty (248,95 eur), bola výška zabezpečeného záväzku 229,80 eur. Inštitút zmluvnej pokuty je jedným z právnych prostriedkov zabezpečenia zmluvných záväzkov, súhrne upravených v §§ 544 až 587 Občianskeho zákonníka. Ich zmyslom je zabezpečenie splnenia povinností, ktoré sú obsahom záväzku. Účel zmluvnej pokuty spočíva predovšetkým v hrozbe citeľnou majetkovou sankciou voči dlžníkovi pre prípad, že nesplní svoju povinnosť z hlavného záväzkového vzťahu a taktiež v zabezpečení veriteľa proti prípadnej ujme, ktorá by mu nespĺnením hlavného záväzku mohla vzniknúť. Tento účel je, ako vyplýva z povahy veci, ťažko splniteľný iba symbolickou hrozbou, ktorá nemotivuje dlžníka dostatočne k tomu, aby bral na seba iba také záväzky, ktoré pri zvážení všetkých okolností môže s vysokou pravdepodobnosťou splniť. Súčasne má sankčný charakter, pretože účastníka, ktorý poruší zmluvnú povinnosť, stíha nepriaznivým následkom v podobe vzniku ďalšej povinnosti zaplatiť peňažnú čiastku v dojednanej výške. Dojednanie zmluvnej pokuty, ako aj jej výšky, je zásadne vecou vzájomnej dohody strán. Zmluvná pokutu v prejednávanej veci bola dojednaná v súlade so zákonom boli dodržané všetky formálne náležitosti. Žalovaný výslovne akceptoval výšku zmluvnej pokuty, určenú pevnou sumou v Zmluve, ako dostatočne citeľnú majetkovú hrozbu, ktorá zohľadňuje aj dĺžku obdobia počas ktorého zabezpečenie malo trvať a teda možnú výšku do úvahy prichádzajúceho súhrnu škôd hroziacich žalobcovi. Žalovaný mal možnosť voľby a oboznámil sa s podmienkami ako aj následkami vyplývajúcimi z prípadného porušenia zmluvných podmienok pred uzatvorením zmluvy. V prípade posudzovanej veci zmluvnú pokutu nepovažuje žalobca za neprimerane vysokú sankciu (§, 53 ods. 4 písm. k) OZ) vzhľadom na zabezpečovaný záväzok. Zmluvná pokuta tu teda plní nielen prevenčnú funkciu, ale hlavne plní reparačnú funkciu, ako paušalizovanú náhradu ujmy žalobcu - minimálne do do výšky hodnoty mobilného zariadenia a poskytnutej výhody z dojednaného balíka služieb (programov) v zmysle Zmluvy o pripojení. Sankčná funkcia sa vzhľadom na uvedené ani nenapĺňa. Nemôže sa teda jednať o porušenie § 53 ods. 4 písm. k), Občianskeho zákonníka. Z dôvodu procesnej opatrnosti (pokiaľ by súd, napr. na základe návrhu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, napriek uvedenému ako aj napriek odborným komentárom vyhodnotil zmluvnú pokutu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku), doplnil žalobca žalobu tak, že navrhovateľ si uplatňuje náhradu vzniknutej škody v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, pričom ide o škodu spôsobenú úmyselne. Žalovaný neuhradil faktúru za poskytnuté služby v hodnote 165,67 eur. Žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť dodržania 24 mesačného využívania služieb na základe ktorej mu žalobca poskytol zľavu na 1 ks. mobilného telefónu v sume 78,00 eur. Majetok žalobcu sa znížil o túto sumu. Nedodržaním dojednanej doby počas ktorej mal žalovaný využívať

služby a platiť za ne o 23 mesiacov, vznikol žalobcovi výpadok tržieb v sume 151,80 eur (23 x 6,60), čo predstavíme ďalšiu škodu, Celkom škoda podľa § 442, ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje sumu 229,80 eur.

Súdu sa nepodarilo dostupnými spôsobmi zistiť súčasný pobyt žalovaného, preto mu bola v zmysle ust. § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ustanovená opatrovníčka.

Opatrovníčka žalovaného z opatrnosti vznesla námietku premlčania a súhlasila, aby na strane žalovaného vystupovali vedľajší účastníci.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, zmluvou o pripojení č. 3382125, Dodatkom k zmluve o pripojení, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. účinnými od 1.2.2009, Overením totožnosti účastníka, faktúrami č. 3307701059, č. 911137693,, č.7910145472, č. 7011169669, pokusom o zmier zo dňa 30.11.2009, Oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane žalovaného zo dňa 30.4.2013, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane žalovaného zo dňa 11.9.2013, o vstupe vedľajšieho účastníka v 2. rade na strane žalovaného zo dňa 11.10.2013, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 15.5.2014 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Zo zmluvy o pripojení č. 3382125 nedatovanej (s dátumom aktivácie 29.9.2009) uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému ako účastníkovi - fyzickej osobe nepodnikateľovi SIM kartu. Predmetom zmluvy bol program služieb 20+20Viac. Predmetná zmluva bola uzavretá podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov.

V dodatku k zmluve sa žalovaný zaviazal, že po dobu viazanosti 24 mesiacov od dátumu účinnosti tejto zmluvy nepožiadá o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by Podniku vzniklo právo zrušiť Zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať Zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinnosti zo strany Účastníka; za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa pritom považuje najmä výpoveď Zmluvy o pripojení zo strany Účastníka, žiadosť o jej vypojenie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, ako aj odstúpenie Účastníka od Zmluvy o pripojení z iného dôvodu, než je porušenie povinnosti na strane Podniku (bod 2. Dodatku).

Účastník berie na vedomie, že Podnikom poskytnutá výška zľavy z kúpnej ceny MT je odlišná v závislosti od zvoleného programu Služieb (bod 3. Dodatku).

Podľa bodu 4. Dodatku v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok), v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku. Zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto Dodatku nezaniká právo Podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný uhradiť Podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty.

Listom zo dňa 30.11.2009 označeným ako pokus o zmier - predsporová výzva žalobca upozornil žalovaného, že ak neuhradí v celom rozsahu dlžnú sumu vo výške 165,67 eur najneskôr do 12.12.2009, žalobca týmto listom s účinkami odo dňa nasledujúceho po uplynutí dodatočnej lehoty splatnosti uvedenej vyššie odstupuje od zmluvy o pripojení, v dôsledku čoho prestane žalovanej poskytovať služby prostredníctvom SIM karty.

Vedľajší účastník v 1. rade na strane žalovaného vo svojom písomnom podaní uviedol, že zmluva o pripojenie je zmluvou občianskoprávnou, pričom vzťah medzi Občianskym zákonníkom a Zákonom č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách má povahu vzťahu všeobecného predpisu a predpisu osobitného. Dodatok k zmluve o pripojení bol uzavretý v čase, keď Slovenská republika transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá Zmluva o pripojení č. 3382125 spolu Dodatkom k Zmluve o pripojení. Na základe porušenia zmluvných povinností vznikla v zmysle uvedených dodatkov žalovanému povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur. Výška zmluvnej pokuty je v uvedenom Dodatku nezmenená, a to bez ohľadu na skutočnosť, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Svedčí o tom aj znenie Čl. 4 uvedeného dodatku, kde sa uvádza, že žalovaný je povinný v prípade porušenia prakticky akejkoľvek zmluvnej povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu. Zmluvnú pokutu bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá odporcovi ešte ostávala do uplynutia doby viazanosti. Žalobca konkrétne v tomto konaní poukázal na to, že žalovaný porušil podmienku, keď včas a riadne pravidelne neuhradzať cenu za poskytnuté služby. Uvedená zmluvná podmienka takto poškodzuje spotrebiteľa a neprimeranosť sankcie sa prejavuje osobitne v spojení s časovým aspektom. Z ustanovenia § 53 ods. 4 písm. k) a ods. 5 Občianskeho zákonníka vyplýva, že neprimerane vysoká zmluvná pokuta je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednania, ale pre účely posúdenia prípadného nekalého charakteru zmluvnej pokuty hranica ochrany spotrebiteľa vychádza nielen z konkrétneho exemplifikatívneho výpočtu nekalých zmluvných podmienok, ale tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré tvorí v právach a povinnostiach značnú nerovnováhu podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V znení ako bola dojednaná zmluvná pokuta vo vyššie uvedenom Dodatku k Zmluve o pripojení v súvislosti s porušením povinnosti na strane žalovaného je podmienkou neprijateľnou, teda absolútne neplatnou pre nerovnováhu v právach a povinnostiach, keď je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Svedčí o tom aj skutočnosť, že výška zmluvnej pokuty 248,95 eur je neprimeraná k hodnote dotácie a zliav poskytnutých zo strany žalobcu a k porušeniu zmluvných povinností zo strany žalovaného. Zmluva o pripojení aj jej dodatok sú typickými štandardnými formulárovými listinami. Zmluvná pokuta bola vopred zo strany dodávateľa naformulovaná bez možnosti jej zmeny zo strany spotrebiteľa. Žalobca navyše v predmetnom konaní vymáha na súde svoje právo na zaplatenie pohľadávky vo výške 165,67 eur vyúčtovanej na základe faktúry č. 7910145472 po uplynutí trojročnej premlčacej doby, nakoľko prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú 12.11.2009, pričom žalobu na súd podal až dňa 13.11.2012, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. V predmetnom konaní, preto vzniesol námietku premlčania a žiadal v rozsahu nároku na zaplatenie sumy 165,67 eur žalobu zamietnuť. Z dôvodu procesnej opatrnosti žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu v predmetnom konaní formuloval eventuálny petit, v ktorom ak súd vyhodnotí zmluvnú pokutu ako neprijateľnú podmienku dopĺňa podaný návrh, pričom si uplatňuje náhradu vzniknutej škody vo výške 229,80 eur. Uvedená škoda pozostáva zo sumy predstavujúcej rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou a zo sumy zodpovedajúcej výpadku tržieb žalobcu porušením povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu po celú dobu 24 mesiacov. Náhradu škody vo výške 229,80 eur žalobca vymáha na základe ustanovení o zmluvnej pokute podľa vyššie citovaného Dodatku k Zmluve o pripojení, pričom tieto ustanovenia je treba ex officio považovať za absolútne neplatné ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 4 písm. k) a ods. 5 Občianskeho zákonníka, teda nie je možné v žiadnom prípade zo strany žalobcu si uplatňovať akúkoľvek náhradu škody alebo nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na základe absolútne neplatného zmluvného ustanovenia. Predmetná žaloba nie je dôvodná, a to v celom rozsahu.

Vedľajší účastník v 2. rade na strane žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 11.10.2013 Persec, o. z. oznámil tunajšiemu súdu, že majú záujem vstúpiť do súdneho konania v právnej veci žalobcu vedenej pod spisovou značkou 4C/682/2012. Súčasne navrhol, aby súd rozhodol o pripustení jeho vstupu do konania, a aby súd rozhodol o prípustnosti vedľajšieho účastníctva Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ podľa § 93 ods. 3 veta druhá OSP osobitným uznesením, kde mimo iného uviedli dôvody a taktiež poukázali na ustanovenie § 93 ods. 2 OSP, ako aj na to, že v praxi môže dôjsť k takým paradoxným situáciám, kedy spotrebiteľská ochrana bude spôsobilá poškodiť samotného spotrebiteľa. S poukazom na rozpornosť ustanovenia § 93 ods. 2 OSP s článkami 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ako aj s § 7 ods. 1 zákona číslo 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov mali za to, že združenie by sa malo preukázať plnomocnosťou, ktorým by ho dotknutá osoba teda v danom prípade spotrebiteľ - žalovaný splnomocnil na zastupovanie v tomto konaní vystupovať v jeho mene v

spore. Poukázali na tú skutočnosť, že nerešpektovanie týchto ustanovení a zákona číslo 428/2002 Z. z. môže viesť k podaniu hromadnej spotrebiteľskej žaloby voči porušiteľom.

Podľa čl. 4 bod 4.2 písm. b) Všeobecných podmienok okrem ďalších povinností uvedených vo Všeobecných podmienkach je účastník povinný najmä uhradiť cenu za zriadenie pripojenia, ako aj všetky s tým súvisiace náklady a uhrádzať cenu za využívanie služieb v súlade so zmluvou a platným cenníkom.

Z čl. 10 bod 10.1. a 10.2 Všeobecných podmienok vyplýva, že ak v lehote splatnosti nedôjde zo strany účastníka k úhrade akéhokoľvek peňažného záväzku alebo jeho časti zo zmluvy alebo z akéhokoľvek zmluvného vzťahu so spoločnosťou T-Mobile, má spoločnosť voči účastníkovi nárok na úrok z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Úrok z omeškania zo sumy nezaplateného peňažného záväzku je splatný po uplynutí dňa, ktorý je ako deň splatnosti peňažného záväzku uvedený vo faktúre, ktorou spoločnosť vyúčtovala účastníkovi peňažný záväzok.

Podľa čl. 13 bod 13.3 písm. b) Všeobecných podmienok spoločnosť T-Mobile môže odstúpiť od zmluvy, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti tejto ceny.

Z čl. 15 bod 15.2. Všeobecných podmienok vyplýva, že zmluva, všeobecné podmienky ako aj vzťahy založené zmluvou a všeobecnými podmienkami, ktoré nie sú výslovne upravené v zákone, zmluve a všeobecných podmienkach, sa spravujú ustanoveniami ostatných príslušných právnych predpisov.

V zmysle čl. 18 bod 18.1. Všeobecných podmienok text Všeobecných podmienok v slovenskom jazyku je záväzný. Všeobecné podmienky sú spolu s Cenníkom neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Ako vyplýva z § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách účinného v čase uzavretia zmluvy o pripojení (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Ako vyplýva z § 43 ods. 5 Zákona vyplýva, že podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník

a) opakovane neoprávnene zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z neobstaranosti,

b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti,

c) pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí,

d) opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania,

e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Z § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o pripojení (ďalej len „Občiansky zákonník“) vyplýva, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak

je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

V zmysle § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Ako vyplýva § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

V zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Ako vyplýva z § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných ustanovení súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá spotrebiteľská zmluva. Spotrebiteľ - žalovaný v čase uzatvárania zmluvy nemal možnosť individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy s dodávateľom - žalobcom. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1,

veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 1. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky aj do Občianskeho zákonníka.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Na predmetnú spotrebiteľskú vec v časti o vadnosti právneho úkonu (odstúpenie od zmluvy) dopadá teda právna úprava občianskeho práva, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/70/2012 zo dňa 25.10.2012, podľa ktorého právna úprava odstúpenia od zmluvy je v Obchodnom zákonníku na rozdiel od Občianskeho zákonníka upravená odlišne. Kým ustanovenie § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy, Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ustanovení § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie a to s účinkami od začiatku. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy je teda pre žalovaného ako spotrebiteľa výhodnejšia. Občiansky zákonník pritom v ustanovení § 54 ods. 1 neumožňoval, aby sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou odchýlili od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ sa najmä nemohol vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznával alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že od zmluvy o pripojení č. 3382125, ktorá bola medzi účastníkmi konania uzavretá, žalobca odstúpil listom zo dňa 30.11.2009, pričom účinky

odstúpenia nastali ku dňu 13.12.2009 (deň nasledujúcu po uplynutí lehoty poskytnutej na úhradu splatnej pohľadávky).

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže toto odstúpenie od spotrebiteľskej zmluvy má účinky ex tunc, teda spätne ku dňu uzavretia zmluvy, Zmluva o pripojení č. 3382125 vrátane dodatku sa od začiatku zrušila, pričom v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Dôsledkom plnenia zo zrušenej zmluvy je teda povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne stanovuje § 457 OZ, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve.

Opatrovníčka žalovaného vzniesla námietku premlčania voči uplatnenému nároku žalobcu.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal.

Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

V danom prípade žalobca sa o predmetnom bezdôvodnom obohatení v sume 165,67 eur dozvedel najneskôr v deň účinnosti odstúpenia od zmluvy, teda 13.12.2009. Najneskôr teda dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť 14.12.2009 a uplynula 14.12.2011. Žaloba na súd bola podaná až 9.11.2012, teda po jej uplynutí.

Vzhľadom na dôvodnosť námietky premlčania, musel súd žalobu v časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnuť.

Pokiaľ ide o nárok na zmluvnú pokutu, v dôsledku odstúpenia od zmluvy o pripojení a povinnosti účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli, takýto nárok na zmluvnú pokutu v sume 248,95 eur z od začiatku zrušenej zmluvy žalobcovi nepatrí.

Čo sa týka žalobcom alternatívne uplatňovaného nároku na náhradu škody, žalobca sa o škode v sume 229,80 eur dozvedel taktiež najneskôr v deň účinnosti odstúpenia od zmluvy, teda dňa 13.12.2009. Najneskôr teda dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť 14.12.2009 a uplynula 14.12.2011, pričom žaloba bola na súd podaná až 9.11.2012, teda po jej uplynutí.

V dôsledku dôvodne vznesenej námietky premlčania, musel súd žalobu žalobcu aj v časti nároku na náhradu škody v sume 229,80 eur zamietnuť.

Odstúpením od zmluvy podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. sa zmluva účastníkov od začiatku zrušuje a nároky žalobcu sa už posudzujú ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde dochádza k plneniu z právneho dôvodu, ktorý odpadol (zánik zmluvy o pripojení).

Zrušením zmluvy došlo k bezdôvodnému obohateniu (§ 451 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako veriteľ mohol hneď od momentu zrušenia zmluvy vedieť, kto sa bezdôvodne obohatil a v akom rozsahu. Je nepochybné, že žalobca sa sám rozhodol zrušiť zmluvu, aj keď mohol využiť iné prostriedky, ktoré zmluvu nerušia, napríklad výpoveď. K zrušeniu zmluvy v dôsledku odstúpenia od nej došlo 13.12.2009, t. j. nasledujúci deň po uplynutí lehoty poskytnutej na úhradu už splatnej pohľadávky podľa bodu 13.3 písm. b) všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko a. s.. Uvedená skutočnosť vyplýva z pokusu o zmier - predsporovej výzvy zo dňa 30.11.2009. Pretože k zrušeniu zmluvy v dôsledku odstúpenia od nej došlo 31. 12. 2009 a žaloba bola podaná na súde dňa 9.11.2012, stalo sa tak po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby na priznanie bezdôvodného obohatenia.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/72/2013 zo dňa 25.10.2013, sp. zn.12Co/60/2012 zo dňa 30.10.2012, sp.zn. 3Co/8/2014 zo dňa 2.4.2014.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2013 č. k. 4 Obdo 45/2012, ktorým Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutia Okresného súdu a Krajského súdu, ktorými bolo zastavené konanie začaté spotrebiteľom proti nebankovej spoločnosti o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Najvyšší súd SR rozhodnutia nižších súdov zrušil a judikoval, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa v predmetnom konaní spotrebiteľka domáha, má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa má preto postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho sa na ňu vzťahuje zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Dovolací súd na margo uvedeného dodal, že pri nejednoznačnom výklade akejkolvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa a v tejto súvislosti aj v rámci ukladania poplatkovej povinnosti treba uprednostniť výklad, ktorý je na prospech poplatníka.

Aj v prejednávanej príhode má nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia svoj základ v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovanému, ktorý bol vo veci plne úspešný žiadne trovy konania nevznikli a ani zo spisu nevyplývajú, preto mu súd ani náhradu trov nepriznal.

Čo sa týka vzťahu žalobca a vedľajší účastník v 1. rade na strane žalovaného, tak v zmysle § 137 Občianskeho súdneho poriadku trovami konania je aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi ako účastníkovi, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovaného, ktorý bol v plnom rozsahu úspešný, náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Tarifnú hodnotu konania predstavuje suma 414,62 eur, z ktorej sumy odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje podľa §10 ods.1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“) sumu 29,88 eur.

Podľa § 20c vyhlášky za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013, patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. júna 2013.

Podľa názoru súdu má právny zástupca vedľajšieho účastníka v 1. rade nárok na trovy právneho zastúpenia z tarifnej hodnoty 414,62 eur, ktoré sú vyčíslené takto:

- odmena v sume 59,76 eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm a) vyhlášky účinnej do 31.6.2013, § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky účinnej od 1.7.2013. Paušálna náhrada podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. je v roku 2013 vo výške 7,81 eur. Vedľajší účastník požadoval paušálnu náhradu v sume 7,63 eur a 7,81 eur, ktoré mu súd aj priznal, nakoľko nemohol prekročiť návrhy účastníkov.

- príprava a prevzatie zastúpenia 29,88 eur + RP 7,63 eur

- písomné podanie zo dňa 11.9.2013..... 29,88 eur + RP 7,81 eur

Spolu vedľajšiemu účastníkovi v 1. rade na strane žalovaného priznal súd náhradu trov konania vo výške 75,20 eur.

Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa (Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 04. 2012, sp. zn. 17Co/91/2012).

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným

právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012).

Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka v 1. rade bol doručený návrh spolu s prílohami. Na tomto základe, po preštudovaní zaslaného materiálu podal právny zástupca vedľajšieho účastníka dňa vyjadrenie vo veci, ktoré obsahovalo právny rozbor prejednávanej veci, kde tento účastník vzniesol námietku premlčania, ktorá znamenala pre žalobcu neúspech v spore v celom rozsahu. Teda ak pri posudzovaní jednotlivých úkonov právnej služby vedľajšieho účastníka sa posudzuje ich účelnosť ako vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa, súd je toho názoru, že oba úkony právnej služby boli účelné. Ich cieľom bola pomoc žalovanému ako spotrebiteľovi a zlepšenie jeho procesného postavenia v spore, a to najmä ako už bolo uvedené, vznesením námietky premlčania uplatnenej pohľadávky, prípadne poukázaním na ďalšie skutočnosti.

Súd poukazuje na obdobný názor vyslovený napríklad v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/253/2012 zo dňa 25.9.2012, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/69/2012 zo dňa 05.12.2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/94/2012 zo dňa 28.06.2012, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/226/2012 zo dňa 20.11.2012, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/194/2012 zo dňa 31.08.2012.

Pokiaľ ide o trovy konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom v 2. rade na strane žalovaného, súd tomuto nepriznal náhradu trov konania, nakoľko tento vedľajší účastník žiadne vyjadrenie vo veci samej súdu nepredložil a vo svojom podaní iba vzniesol námietku prípustnosti vedľajšieho účastníctva Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ a poukázal na rozpornosť ustanovenia § 93 ods. 2 OSP s článkami 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ako aj s § 7 ods. 1 zákona číslo 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov. Svojím podaním nijako neprispel k zlepšeniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v prejednávanej veci, teda účelne nevynaložil trovy konania na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Súd by tak za daného stavu aj v prípade včasného vyčíslenia trov vedľajším účastníkom v 2. rade, tomuto náhradu trov konania nepriznal.

V danej súvislosti súd poukazuje na vyššie cit. uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 04. 2012, sp. zn. 17Co/91/2012.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205 a/

f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.